

	Kr. D.	Kr. D.
	Oversført . . .	24,545. 60
Med Arbejdsstale og Depoter: Efter sammes Forslag og Overflag til lignende Forbedring.	Kr. D. 22,732. 20	15,230.
heri fragaar dog, hvis Forslaget under § 20 til Understøttelse af forskellige Arbejdsstale og Depoter vedtages, til Opbrydning etc. af 960 ☐ M. Gulv à 1,50 Kr., der alt er optaget paa fornævnte Forslag	1,440.	
Til Udvidelse af Cellegaarden, efter Bygningsinspektørens fornævnte Forslag og Overflag		21,292. 20
Til Belægning af det østre Gaardsrum, efter sammes Forslag og Overflag		3,418. 90
Til Belægning af det vestre Gaardsrum, efter sammes Forslag og Overflag		1,120.
		2,281.
		52,657. 70
	afrundet . . .	67,900.

Det bemærkes, at der ikke i de ovenangførte Summer er taget Hensyn til noget af Bygningsinspektørens alternative Forslag, men at man ganske har lagt hans principale Forslag til Grund for den saaledes foreslaaede Bevilling.

Til II. 8. Til Finanslovsforslaget for Finansaaret 1887—88 stillede Justitsministeriet ved Skrivelse af 8de December 1886 et Ændringsforslag, der gik ud paa at begære bevilget et Beløb af 5,000 Kr. til Anskaffelse af Identitetstegn til Søfolk. Da dette Ændringsforslag ikke blev vedtaget ved Finanslovsforslagets 2den Behandling, stillede Ministeriet et nyt Forslag til 3die Behandling om i det nævnte Øjemed at bevilge 2,000 Kr., men heller ikke dette Forslag vedtoges.

Bestyrelsen for Sømandsforeningen har nu taget Sagen i sin Haand, men da den ikke magter Opgaven uden pekuniær Hjælp, har den anholdt om en aarlig Understøttelse af 600 Kr. foreløbig i 3 Aar.

Den nævnte Bestyrelse har til Støtte for den saaledes fremkomne Begæring anført, at Foreningen har optaget Sagen igen, fordi det er den bekendt, at jevnlig forholdsviis betydelige Arbejdsbeløb gaa tabte for Søfolks Familjer, kun som Følge af, at det ikke har været muligt at konstatere, hvem den Afdøde var, samt fordi det ikke er saa sjældent, at Sømands Hustruer henleve i Ubished om deres Mands Stæbne, medens et Identitetstegn maasse kunde have givet Sikkerhed i disse Tilfælde. Overhovedet finder Foreningen det ønskeligt, at Søfarende, der ere udfatte for mange Tilfældigheder i fjerne, ofte kun lidet civiliserede Lande og som ikke sjældent maa forlades syge eller dvende imellem Fremmede, der ikke forstaa deres Sprog, bære paa sig et Tegm, der kan blive Traaden til Oplysning om den paagældendes Stæbne. Naar et saadant Tegm findes bundet om Halsen paa et Lig eller en Syg, vil det igennem Konsuler, lokale Autoriteter, Nøbmænd eller andre formentlig blive sendt til „Europa“, „Danmark“ og saaledes naa til Sømandsforeningen. Under Mærkets Nummer findes der da hos Foreningen protokolleret vedkommende Sømands fulde Navn, Hjemsted, Fødselsdag og Aar samt Forældrenes Navn og Hjemsted, saa at Beskjledning til videre Undersøgelse er til Stede.

Sømandsforeningen vil udlevere saadanne Tegm til dens Medlemmer for 10 D. Stykket og til Søfolk, som ikke er Medlemmer af Foreningen, for 20 D. Da sidstnævnte Beløb omtrent svarer til, hvad et Tegm med tilhørende Nem koster at anstafte, forventer Foreningen paa denne Maade efterhaanden at faa Dækning for i alt Fald en Del af Udgifterne ved Tegmnes Anskaffelse. Sagens Gennemførelse kræver imidlertid flere andre Omkostninger. Dels ved Avertissementer i Landets forskellige Blade, dels ved trykte Løbesedler, der maa uddeles i rigeligt Antal til Søfolkene, maa disse gøres bekendte med denne nye Indretning. Alt dette kræver Penge, ligesom ogsaa Protokoleringen, der selvfølgelig maa udføres med stor Nøjagtighed, vil medføre Udgifter. I Betragtning heraf haaber Foreningen at den ansøgte Understøttelse ikke vil blive nægtet.

Da Justitsministeriet — som det ogsaa fremgaar af fornævnte Skrivelse af 8de December 1886, der er aftrykt i Rigsdagstidenden for 1886—87, Tillæg B., Sp. 641—44